

mig som Købmand, siddende her i Tinget, om jeg ikke skulde vide en eller anden Mand, som kunde overtage Arbejdsledelsen. Jeg har peget paa en bestemt Mand, men Stillingen blev ham tilbudt under saadanne Former, at han ikke turde forlade den Stilling, han havde, for at gaa over i Fængselsvæsenet. Under de Forhandlinger, der derefter fandt Sted, endte det med, at jeg udtalte, at jeg under disse Omstændigheder kunde have Lyst til selv at forsøge at føre den nye Arbejdsordning, der interesserede mig overordentligt, ud i Livet, men at jeg ikke ønskede at blive Embedsmand. Jeg ønskede ikke at være bundet til de fast afgrænsede Forhold, hvorunder en Embedsmand i Almindelighed maa arbejde, og jeg ønskede heller ikke, at man skulde kunne sige, at den daværende Justitsminister gav Ben til Partifæller, eller at nogen af disse tog imod Ben; jeg ønskede derfor at udføre Arbejdet fuldstændig gratis. Ud fra de samme Betragtninger, som blev gjort gældende af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), mente den daværende Justitsminister og Fængselsdirektøren ikke, at Staten kunde tage imod et saadant Arbejde, og disse to Herrer opstillede derfor et Udkast til en Lønningsmaade, som jeg af de Hensyn, der er nævnte, gik ind paa. Resultatet af denne Lønningsmaade er, at jeg til Dato har arbejdet omtrent et Aar i Fængselsvæsenets Tjeneste og udført et dagligt Arbejde uden at have faaet noget Vederlag derfor.

Da jeg allerede i Juni Maaned saa, hvorledes Arbejdsforholdene vilde udvikle sig, var jeg paa det rene med, at der i Arbejdsdriftens Kontorer maatte ansættes en Mand, som under eget Ansvar kunde udføre den rent ekspeditions-mæssige Del af Forretningerne, om hvilken jeg har talt, og da jeg kunde forudse, at det vilde frembyde Vanskeligheder at faa en Lønning til denne Mand bevilget, tilbød jeg, at det til en saadan Lønning nødvendige Beløb maatte afdrages i det Honorar, som var tilsikret mig.

Det er altsaa Sagens Forhistorie. Jeg ønsker endnu kun at understrege, at Grunden til, at jeg ikke har ønsket at faa en Embedsmands Stilling eller Gage, alene er at søge i de af mig for et Øjeblik siden fremdragne Forhold. For mig vil Sagen stille sig helt anderledes, hvis Forholdene skulde udvikle sig saaledes, at en Regering, der ikke er udgaaet af mit Parti, i Overensstemmelse med et Flertal her i Salen, skulde finde det uheldigt at fastholde den

Lønningsmaade, der er anvendt overfor mig. Hvis man kommer til en saadan Anskuelse, kan jeg selvfølgelig ud fra de Betragtninger, jeg har gjort gældende, ikke have noget som helst imod, at man ændrer Forholdet i Overensstemmelse med de Henstillinger, der er rettede til Ministeren af det ærede Medlem fra Næstved.

Andreasen: Den højtærede Justitsminister sagde, at jeg havde gjort mig skyldig i en Misforstaaelse, naar jeg havde gjort gældende, at Konsul Birch og ikke Staten skulde lønne den paagældende Kontorchef. Det kan jeg ikke erkende, thi i de Bemærkninger, hvormed Justitsministeren ledsager Lovforslaget, hedder det utrykkelig, at man har modtaget et Tilbud fra Konsul Birch om, at Lønnen til denne Kontorchef fradrages i det Udbytte, Konsul Birch har af sin Virksomhed som Leder af Arbejdsdriften i vore Straffeanstalter. Deraf synes jeg, det klart fremgaar, at jeg har Ret i, at det er Konsul Birch, der skal lønne denne Mand. Ministeren fejede selv til, at som Følge deraf vilde Lovforslaget kun i kort Tid medføre nogen Udgift for Statskassen. Det er altsaa faktisk Mening, at denne Kontorchef skal lønnes af det Udbytte, der maatte tilfalde det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), og jeg synes, at det ærede Medlems Udtalelser her i Virkeligheden understøttede de Henstillinger, jeg har rettet til Ministeren. Er de 10 pCt. for meget, hvad jeg ikke har nogen som helst Mening om, kan Staten jo opsige sin Kontrakt med Konsul Birch og faa en Ordning enten med ham eller med en anden Mand, der vil overtage Hvervet, hvis Konsulen ikke vil fortsætte, saa at Staten ved at yde en mindre Løn til Lederen indtjener de Omkostninger, som denne Sag medfører. Jeg synes, at det er mere regulært, og jeg vil stadig henstille, at man gaar den Vej.

Den ærede Minister nævnede, og det er rigtigt, hvad jeg bemærkede, at Konsul Birch har sat hele Arbejdet i Scene, og jeg formoder, at ogsaa Anskaffelsen af Materiale, Værktøj og maaske ogsaa Værktøjsmaskiner er iværksat af den nuværende Leder af Arbejdsdriften. I Tilslutning til, hvad jeg sagde før, vil jeg hertil knytte den Bemærkning, at naar vi paa denne Straffeanstalt har ofret en saa stor Sum som omtrent 7,000 Kr. pr. Celle, havde det ikke spillet nogen Rolle for Staten, om vi ogsaa skulde have anskaffet, hvad der af